

عنوان مقاله:

شرح حال شعرای معروف ایرانی الاصل در دوره ی عباسی

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی پژوهش های کاربردی علوم انسانی اسلامی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

غریب خلیل نژاد - کارشناس ارشد رشته زبان و ادبیات عرب و دبیر درس عربی دبیرستانهای شهرستان ارومیه

خلاصه مقاله:

در عصر عباسی، شعر نیز با توجه به تحول در شیوه ی زندگی، دستخوش دگرگونی شد. دگرگونی مزبور را می توان در دو بعد اساسی بررسی نمود، ظهور رویکردها وموضوعات جدید در شعر، دگرگونی در موضوعات کهن شعر، مثل مدح وغزل. تحولات فرهنگی، اجتماعی و سیاسی نیز بر عناصر فنی که شاعر بر مبنای آنها شعر می سرود، اثر نهادند. از این رو، شاعران به شیوه های فنی گوناگون ونوآوری در معانی و تنوع در تولید وتصویرپردازی پرداختند ودر این دوره، آثار برجسته ای از آنان چون آثار متنبی وابوتمام برجای ماند وبه دنبال آن، مقدمه های شعری نیز دچار تغییر شد. موضوعات شعر عربی در عصر عباسی به علت وجود گرایش های متعدد فکری موجود در آن عصر، متنوع است. گروه های فکری در سایه ی تسامح دینی، رشد وگسترش بسیاری یافتند. در این پژوهش هدف معرفی شاعران ایرانی دوره عباسی و چند بیت شعر از آنهاست تا بتوان شاعران ایرانی این دوره را به خوبی معرفی کرد. از جمله شعرای این دوره میتوان به ابو نواس، ابو العتاهیه، بشاربن برد، ابن الرومی، ابودلامه، الباخرزی، الابیوردی، طغرای، حماد بن عجرد، سلم الخاسر، حسین بن ضحاک، مروان بن ابی حفصه، ابان بن عبدالحمید، ابن میاده، سید حمیری، ابن السکیت، ابوالعینا، شمس المعالی قابوس بن وشمگیر، صاحب بن عباد، ابوالفرج الاصفهانی، ابن العمید، ابوبکر الخوارزمی، قاضی الجرجانی، بدیع الزمان الهمذانی، ابوالفتح البستی، ابن بابک، ابن مسکویه، ابن هندو، ابن سینا، مهیار دیلمی، ابوهلال العسکری، ابوالفضل المیکالی و ابن فارس قزوینی رازی اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

عصر عباسی، شعر، شعرای ایرانی، حسین بن ضحاک، شمس المعالی قابوس بن وشمگیر، ابن سینا.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/955025>

